

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 12 kor.
 Fél évre 6 kor.
 Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:

centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE.

Nyílt tér sora 40 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papír-
 árnyár részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt.

hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Az ősz.

Még derős fényben, csalfa meleggel tűz le a nap-sugár, még zöld díszben pompáznak a fák, de az enyészet már megkezdte csendes munkáját. A buja pompázó nyárnak vége: itt az ősz.

A természetben az ősz az enyészetnek, a zajtalan elmúlásnak szimbóluma. Nem így az emberi társadalom életében. Itt a tikkadt nyári napok elmulta egy új munkaév megkezdését jelenti. A kánikulában ellankadt társas élet új frissességgel pezsdül fel. Művészetben tudományban, de iparban, kereskedésben is, szóval a gazdasági élet egész vonalán új lendületet vesz a munka. Munkás kezek ismét felemelik a pihenő pörtyököt: a pangást zsiabongó, vidám élet váltja fel, a zsiabadt szervek új rugékonysággal fognak a termelés nagy munkájához.

Szóval az ősz évszaka a munka jegyében következik az emberiségre. A munka s a szorgos, öntudatos tevékenység az a mindennél értékesebb erő, az egyetlen igazi talizmán, a mely egyedül hozza meg a biztos gyümölcsöt, a mely egyedül biztosítja az élet legbecesebb javait. A tisztas polgári jólétet és az embertársak becsülését.

De hogy a munka eredményével járjon, kell, hogy öntudatos is legyen. Kereskedő, iparos, gazda egyaránt szükséges, hogy termelését a fejlett igényekhez, a verseny mindinkább erősödő követelményeihez alkalmazza. Sikert, eredményt, nemzeti gazdaságunkra hasznos csak az ily munka érhet el.

Kétségtelen valóság, melyet eltagadni nem lehet, hogy minden irányban erősödünk. A nemzetek nagy versenyében, a párisi világkiállításban, ahol nálunknál sokszorosan fejlettebb kulturájú nemzetek jelentek meg produkciójuk legjavával, nemcsak figyelmet ébresztettünk, de — a nélkül, hogy e fényt hiúságunk nagyitaná — sok tekintetben egyenesen feltűntünk és végeredményben becsülettel állottunk meg helyünket. Ifjú kultúránk dus fellendülése bámulattal töltötte el az értő külföldet és a világversenybe való ez első kilépésünket elismerés és siker kísérte.

Nem szabad, hogy ez eredmény megmámorítson bennünket. Még sok a tennivaló. Sok mindent csak

ezután kell kezdenünk, sok kezdetlegest tökéletesítenünk, sok félíg keszét befejeznünk. A dicsőség mámorát tehát ne szálljon a fejünkbe.

De viszont örüljünk a másik végétől. Tagadhatatlan, hogy gazdasági életünk egén sötét felhők tornyosulnak. A vállalkozási kedv csökken, a külföldi tőke kerül bennünket, a gazdasági tevékenység minden terén aggasztó penzhiány mutatkozik. E tünetek ne csüggeszenek. Dolgozzunk mindannyian nem csökkenő kitartással. Teljesítsük mindannyian kötelességünket. Iparunk és kereskedelmünk vezetése biztos, erős kezekben van. Hegedűs és Darányi mindketten öntudatos, modern, nagystílu emberek. Az üdvös reformok egész sora várja már életbevitelét és számos más üdvös terv áll a megvalósulás előtt.

Nem kell tehát sem elbizakodni, sem a csüggedésnek átadni magunkat. Vegye komolyan a haza minden polgára kötelességét és iparkodjék hivatását betölteni, nem tevéstve szem elől azt a nagy igazságot, hogy a magános jólét fokozza a közjót, az általános gyarapodás pedig feltétlenül javára szolgál az egyének is. E kölcsönös visszatás előidézésére törekedjünk erőnköz képest mindannyian, és megtaláljuk a módját, amely egy bő és hatalmas Magyarország felelősségéhez vezet.

Elekes Károly jubileuma.

Nagy-Enyed, 1900. szept. 30.

Elekes Károlynak a Botlén-főtanoda derék tanárának jubileuma — mint azt mult számunkban röviden jeleztük — szeptember hó 29-én, szombaton, folyt le a főtanoda tanári karának, ifjúságának és városunk polgárságának impozáns részvétele mellett.

A főtanoda ünnepélye a főtanoda nagy dísztermében délelőtti 11 órakor kezdődött. Ez időre a terem egy részét az ifjúság, más részét díszes hölgyközönség, a népszerű tanárnak a távolból összesereglett tanítványai és Nagy-Enyed városának számos előkelősége, polgársága foglalta el. A terembe lépő Zeyk Dániel főispán, Csató János alispán és br. Kemény Simon főgondnokokat a díszes közönség zajosan meg-

éljenzte; a főgondnokok az emelvényen a főhelyet foglalták el, jobbról és balról pedig a tanári kar teljes létszámában helyezkedett el. Elhelyezkedés után Zeyk Dániel vezérlő főgondnok a következő szép beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt:

„Tisztelt közönség!

Elekes Károly atyánkfia, a főiskolai tanári kar nestora, a folyó tanévben ünnepi tanárságának 31-ik evet.

Főiskolánk előjárósága, felhasználni ohajtva ezen ritkán kínálkozó alkalmat arra, hogy Elekes Károly atyánkfia iránt táplált tiszteletét, hosszú működése iránti elismerését nyilvánosan manifestálhassa és egyben, hogy alkalmat adjon a főiskolai ügyek iránt mindenha érdeklődéssel viseltető nagy közönségnek Elekes Károly tanár ur iránt táplált érzelmeinek kifejezésére, valamint a tanuló ifjúságnak is, hogy szeretett tanára iránt érzett tiszteletét és szeretetét kellő formában kifejezhesse, rendezte a mai iskolai ünnepélyt.

Fogadjá a tisztelt közönség tömeges megjelenéséért a főiskolai előjáróság általam tolmácsolt köszönetét.

Az előjáróság ez érdeklődésben örömmel látja egy új bizonyítékát azon eléggé meg nem becsülhető körülménynek, hogy főiskolánk ügyei iránt e nemes város közönsége őseinktől öröklött érdeklődését, meleg rokonszenvét megőrizte és hiven táplálja!

Felkérem Nagy Lajos rector-tanár urat, Fogarasi Albert és Váró Ferencz tanár urakat, sziveskedjenek Elekes Károly t. atyánkfiát az ünnepélyen való megjelenésre felkérni.

Beszéd végeztével a megnevezett tanárok távoztak, hogy Elekes Károlyt az ünnepélyre meghívják. Az ifjúság alkalmi éneke, a közönség zajos éljenése között lépett kíséretével a terembe az ünnepelt és foglalta el tanár-társai között fentartott helyét. Az ifjúság precíz Él soká kezdetű éneke után Zeyk Dániel főgondnok üdvözölte Elekest az előjáróság és gondnok-társai nevében és szólott ekképpen:

„Tisztelt Tanár úr!

A főiskolai előjáróság nevében van szerencsém a tisztelt tanár urat a mai napon, tanárságának 31. évének évfordulója alkalmából, szívesen üdvözölni és hosszú tanári működése folyamán a közoktatás és különö-

TÁRCZA.

A gainai leányvásár.

Írta: Nemes Ödön.

(Vége.)

Az erősen nivelláló új-kor, mely a népeletnek ugy szólván egy-egy romantikus vonását semmisíti meg: ez őseredeti népszokást, a leányvásárt is, talán rövid időn, teljesen átalakítja vagy éppen eltörli. Talán innen van, hogy a gainai vásárt évről-évre olyanok is felkeresik, kiket egyedül a nép eredeti szokásai iránt érzett vonalom vagy kultur-tanulmányi tekintetek vezérlelnek és akik épp ezért egy ősi szokáson alapuló érdekes momentumnak kívánnak közvetlen tanui lenni.

Pedig egy ily kirándulás akár a Kis-Aranyos völgyéből, akár Nagy-Halmagy felől Vosdcs és Lunksorán át nem kis fáradságba és időbe kerül, mivel a másfélezer méter magas Gaina- vagy „Tyukhegy“-re csak gyalog vagy mokány lovakon tehető meg az út, amely azonban mindig elragadóan szép, érdekes, festői, sőt nagyszerű.

Különösen a Gaináról, mely három — és pedig Torda-Aranyos, Hunyad és Arad — megye összeszögölésénél fekszik, minden irányban felséges kilátás nyílik és pedig északon a Bihar, nyugaton Momakodru hegységre; délen a Fehér-Körös bájós völgyére és falvaira, a pirámis alaku Magurára, keleten a Sztrimbára, a kopasz Vulkán, távolabb pedig a Detonátára. Mindezen hegységek tömegét, a bazalt Detonátát kivéve, mészkő, diorit, csillámpala és homokkő alkotják és ásványokban gazdagok.

Ezen, a mőczok által lakott hegyvidék, mely az „Erdélyi Érczhegység“ nevet viseli, s amelynek a Gaina

csak egyik gőczpontját képezi, emberemlékezet óta az aranybányászat hazája. De a mőcz éppen nem törődik a bányászattal; ő megmaradt tudatlansággal párosult tunya állapotában s ha e miatt reá nehezedik a nyomor: lelkét a kommunizmus démonának adja át. Ilyenkor a legnagyobb kegyetlenségektől sem retten vissza, miről a „Hóra-világ“ és az 1848—49. évek borzalmai még sokáig fognak beszélni. E véres mozgalmak vezetői is, mint Hóra Klotka s legutóbb Jánk Avram, mindannyian e vidék szülöttei.

Pedig a mőcz, mint az oláh nép általában, nem egy szép jellemvonással bír, sőt a poezis iránt való hajlamot sem lehet tőle elvitatni, ami népdalaiban és regéiben tükröződik vissza. Innen van, hogy ugy szólva minden hegy vagy szürthez egy-egy csodás regét fűz.

A Gaináról és a leányvásár keletkezéséről e néprege maradt fenn:

Egy jóságos, világszép tündér élt a Gaina-hegy tetején, kinek fényes palotája messze, messze vidékekre ellátszott. Távol országokból évenként sok dölczeg királyfi kereste fel és kérte meg kezét; de ő tündéri voltárol egyikert sem akart lemouadni, mivel az örök ifjúságot többre becsülte a szerelemnél. Hanem azért mi sem volt kedvesebb előtte, mint hogy a környék szegény eladó leányait gazdag hozományban részesítse, mert jól ismerte a férfiak szívét, hogy azokat a házasságnál legfőképpen a haszonlesés és önérdék vezérli. Ezért mindenik férjhezmenő leány, ha udvarát felkereste, egy szép, szinarany tojást kapott ajándékba. Igen, mert a tündérnek egy olyan aranytollu tyukja volt, mely minden nap három szinarany tojást tojt. Persze, ennek híre futamodott s három mőczlegény abban egyezett meg, hogy az aranytollu tyukot, bármi áron, elloppja. Hogy pedig a gyanut elkerüljék, mind-

három leánynak öltözködött s azonképpen kért bebecsättatást. A tündérpalota felszemü vén kapusa gyanutlanul nyitott előttük kaput s amint a tündér meghallotta, hogy három eladó leány érkezett, megparancsolta, hogy hozományul mindeniknek egy-egy aranytojást adjanak. A vén majorosné, akire az aranytollu tyuk bízva volt, a tilalom ellenére, a három ál-leánynak az aranyketreczben ülő tyukot is megmutatta; de csakhamar keserűen lakolt balgaságáért, mivel két legény a majorosuet megkötözte és száját betömte, miközben a harmadik tolvaj az aranytollu tyukot a ketreczből kikapta. Csak akkor látták, hogy egyik sarokban egy szakasztokosár aranytojás hever. Utcu! Azt is felkapták a tolvajok s nyomban az asszonyra zárták a fészert ajtaját. Aztán futásra vették a dolgot; de mert a tyuk a tolvaj hóna alatt elhikkantotta magát, nyilvánvaló lett a tolvajság. Az örök nyomban megfújták a veszkürtöket, mire egy csapat lovas iramodott utánok; de mert időközben az est is beállott, a tolvajokat nem sikerült elfogniok. Hanem az egyik tolvaj a kosarat a futás közben az Aranyos partján elejtette, mire a szét-tört tojásokat a folyó hullámai elkapták; de az aranytyuk az övek lett s közös akarattal egy barlangba zárták, ahonnan még sokáig kihallatszott kodácsolása.

A csodaszép tündér e közben az emberek hálátlan-sága miatt nagy buba merült és nemsokára végképp elhagyta palotáját s aztán földig leromboltatta; de azóta az Aranyos folyó mindig aranyfővenyt hord medrében s e vidék hegyeiben aranyat bányásznak, sőt azt mondják, hogy a Gaina-hegy csucsán is sok időn át, a sziklák között, aranytojásokat talált a nép s mint hiszik, ez idő óta gyül fel évről-évre a havasi nép, ez idő óta verődnek össze a házassaladó ifjak és eladó leányok.

sen főiskolánk iránt szerzett hervedhatatlan érdemeiért az előjáróság köszönetét és elismerését tolmácsolni!

Harminczgy, a közszolgálat terén eltöltött év; 31 évnek a közügynek szentelt becsületes, odaadó munkája bármely téren is méltán kelti fel a tisztelet, szeretet és a ragaszkodás érzelmeit azokban, kik a munkában mint társak vesznek részt, méltán kel nyomban a hála érzelme azok részéről, kik élvezik a munka gyümölcseit és méltán hajol meg a hiv szolgálta előtt a társadalom, melynél senki sem hivatottabb megérezni és hálas méltánylással fogadni a megfutott pályák eredményeit!

Igy van az, és így kell az hogy legyen a közszolgálat minden terén sokszorosan, így akkor, ha 31 éves szolgálati idő a közoktatás terén tett szolgálatok szakadatlan láncolatából áll.

Fokozza elismerésünket, melylyel a tanár ur iránt viseltetünk, még azon körülmény is, hogy tanárkodása 31 éve összekapcsolja az ő 31 évvel, melylyel Hazánk anyagi és szellemi kibontakozását, rohamos fejlődését s a kultúr-nemzetek sorába való felemelkedését észlelhetjük.

E nemzeti nagy munkának egy nagy része azok valamin nyugodt és nyugszik ma, kik az átalakult, rohamosan fejlődő viszonyok számára hivatással és hivatottan nevelik az egymást felváltó ifju nemzedékeket; kiknek feladata, fentartva és táplálva az ifjubar az ősi erényeket, fogékonytá tenni az életbe lépő ifjuságot az új idők követelményei iránt, felfegyverezni az élet harcra azokkal a fegyverekkel, melyek a tudás adta le nem győzhető tárházból valók!

Emberré, hazafivá, az élet új követelményei iránt fogékonytá, a csábítások ellen erősíteni az ifjút, nemes, nehéz feladata a tanárnak!

Ezen feladatokkal foglalkozott a tanár ur 31 hosszú éven keresztül; az e téren tett hosszú szolgálatait fogadja az előjáróság teljes elismerését és köszönetét.

Legyen a mai ünnep a tisztelt tanár urra az újjászületés ünnepé. Merítsen jövő működésére újabb erőt a tisztelet, a szeretet és az elismerés mai megnyilatkozásaiból!

A figyelemmel hallgatott és zajosan megéljenzett előkelő, szép üdvözlés után Székely Ödön tanár, az előjáróság jegyzője, olvasta fel az előjáróságnak ez ünnepélyre vonatkozó következő határozatát:

„Előadó atyánk fia előterjeszti, hogy éppen ezen gyűlésünk napján telik be harminczgy esztendeje annak, hogy az erdélyi ev. ref. egyházkerületnek 1869. szept. 26. tartott Fő-Consistoriuma Elekes Károly aat rendes tanárrá választotta. Midőn ezt az évfordulót a méltóságos előjáróság figyelmébe ajánlja, egyszersmind indítványozza, hogy előjáróságunk ezen hosszas, buzgó és sikeres tanári működés iránt való elismerését az intézet és tanári állás tekintélyének, a nevelői hatás fontosságának és nevezett aa érdemeinek megfelelő ünnepies formában kifejezésre juttassa.

Előjáróságunk megemlékezvén azon szolgálatokról, melyeket Elekes Károly r. tanár aa. mint jeles természetű szakmája buzgó művelésével, mint pontos és lelkiismeretes tanár az ifjuság alapos tanításával és bölcs nevelésével, mint rector válságos időkét élő kolégiumunk ügyeinek erélyes és tapintatos vezetésével s főképpen mint állattani és növénytanai gazdag gyűteményeinknek, intézetünk valóságos büszkeségének, lelkes alapítója, pontos öre és fáradhatatlan virágoztatója, intézetünk iránt s egyuttal a hazafias és vallásos nevelés ügye iránt teljesített; megemlékezvén az elévülhetetlen érdemeiről, melyeket ezen szolgálatok által magának megszerzett: örömmel használja fel a kínálkozó alkalmat, hogy elismerését az ifjuság és nagy közönség előtt nyilvánosan és ünnepiesen kifejezze. E végből elhatározza, hogy

1. Elekes Károly r. tanár aának buzgó működésével szerzett érdemeit örök emlékezet végett a jelen gyűlés jegyzőkönyvébe igtatja; s erről őt jegyzőkönyvi kiadvonatban értesíti.

2. Ezen évforduló alkalmából f. hó 29-én délelőtt 11 órakor az intézet dísztermében, az ifjuság és meghívott városi közönség jelenlétében, nyilvános ünnepet tart, melyen ezen jegyzőkönyvi határozat közlése és átadása mellett az előjáróság részéről Zeyk Dániel főgondnok aa., az ifjuság részéről pedig Demeter Béla VII. g. o. tanuló fogja az ünnepeltet üdvözölni.

3. Ezen ünnep idejéről a testvér kolégiumok is értesítetnek, hogy alkalmuk legyen általános tiszteletnek és szeretetnek örvendő érdemes kartársunk ünnepét részvételükkel emelni.“

Ezután az ünnepelt tanárnak volt és a távolból ez alkalomra összesereglett tanítványai léptek elő és üdvözölték őt. Üdvözlőket szép szavakban dr. Báthory Béla, Kis-Küküllő vármegye főorvosa, tolmácsolta. A főgimnázium tanuló ifjuságának nevében Demeter Béla VIII. o. t., a tanítóképezde növendékei nevében Ferenczy Gábor IV. éves képezdész üdvözölték; Székely Ödön tanár, előjárósági jegyző felolvassa még a társintézetek, egyesek üdvözlő táviratát. Ele-

kes Károly tanár pedig meghatottságtól rezgő hangon, klasszikus szépségű és tartalmú következő beszédében köszöni meg az őt ért kiütetéseket; a tudós tanár beszéde egész terjedelmében a következő:

„Eljöttem a Melt. Előjáróság szíves meghívására; bár felek, hogy azon meghatottság alatt, mely az előttem elhangzott meleg üdvözlőkre lelkemen atrezeg, valaszom ezekhez nem leend méltó, hogy a visszhang, a bizalomnak és a szeretetnek ily erős megnyilatkozására, immár hanyatló erőmhez képest, csak gyöngeszavakban fog elmosódni . . .

Főlemelem azért mégis erőten szómat, talán utoljára, e díszes teremben, hogy a halának és a köszönetnek szívem legbensőbb mélyéből fakadó érzéseivel forduljak legelső sorban a Melt. Előjáróság tagjaihoz, kiknek jósága, az egyszerű megemlékezés helyett, élettemnek e felejtethetetlen napját ünneppé varázsolta. Ha végig tekintek a Melt. Előjáróság tagjainak során, egyet sem látok többé itt azok közül, akiknek bölcs támogatása mellett tanári pályám első éveit a fótanodánál megkezdtem és átfutottam.

Eltavoztak azok mind; csak engem hagytak meg itt, elő tanujanket azon uehez, válságos napoknak, melyek e fótanoda egére 27 évvel ezelőtt reá borultak, csak én maradtam még itt, talán azért, hogy emléküknél ez órában egy könyvesseppet szenteljek, hogy folsóhajtsak: „legyen az ő emlékezetük még haló poraikban is áldott!“ . . .

De áldott legyen mindenek fölött a vegtelen jóságú Istennek gondviselő kegyelme, ki az elhunytak helyére új jeleket állított, ki éppen a kellő időben e fótanoda mostani vezér-főgondnokában, Melt. Zeyk Dániel urban, az ő gonónoktársaiiban és előjáróság tanár tagjaiban oly férfiakat helyezett e fótanoda ügyeinek élére, kiknek buzgósága és munkaszeretete a multnál már is szebb jelent teremtett és a most földterengő új század hajnalán a jelenlét fényesebb jövendőt biztosít . . .

Boldognak mondhatom magamat tanári pályám alkonyán azért, hogy ezen előjáróságnak egy szerény helyeske most még az enyém; azon kis időre még, melynek lejártá után nem sokára immár e fótanoda termei mögöttem is örökre be fognak zárulni.

Boldognak mondhatom magamat tanári pályám alkonyán azért is, mert tanári testületünk minden egyes tagjában oly társaim vannak, kiknek bizalma hozzám hova-tovább, mind fokozottabb mértékben nyilatkozott meg és akik e mai napon szeretetöknek oly sok jelleivel halmoztak el, amennyit soha nem várhattam, nem remélhettem volna.

Ugy látszik, mintha rám nevezte teljesedésbe ment volna az az igazság, hogy: „a vég csak a kezdetnek megújulása.“ Mert tanári pályám kezdő éveiben a m-vásárhelyi testvérintézet tanári testületének kebelén a testvéries viszonyoknak oly szép vonásait, a céltudatos tanári munkásságnak oly fényes példáit találtam föl, hogy háládatlan volnék, ha ezeknek későbbi magamtartására jótékony hatását valaha, s éppen e mai napon, elfelejthetném.

Őszintén bevallom — s ezt miért ne tenném?! — hogy jó iskola volt ez nekem azon további nehéz idők, melyek e fótanodánál reám vártak, a küzdelmek azon szomorú napjaira, melyekből nem egy keserű emlék maradt vissza lelkemben. És midőn akkori tanártársaimat oly megdöbbenőleg gyors egymásutánban ragadta el a halál oldalán mellől, azon nyugodt tudattal kísérhettem ki az örhegyi temetőbe, hogy miattam vagy általam keserűség sóha egyiket sem érte. De nemcsak ők hagytak itt engem, hanem „elköltöztek, vagy nyugalmomba vonultak mind azon tanártársaim is, akik ezelőtt 31 évvel, tanári pályám első évében, mint választott rendes tanárok, a többi hat testvérintézetben szolgálták erdélyrészi református egyházkerületünk tanügyét. Közülök még csak én vagyok hátra.

Hálát adok azért a mindenható Isten jóságos kegyelmének, ki rajtam, a gyöngén, mutatta ki gondviselő erejének hatalmát, és hálas szívvel mondok köszönetet itteni tanártársaimnak azon szeretetükért, melylyel pályám terhét könnyűvé, testvér tanítványaiknak azon szíves üdvözlőikért, melyek által szolgálatom igáját hanyatló koromban is gyönyörűségessé tettek.

De hálát és köszönetet mondok volt tanítványaimnak is, kik oly szép számmal jelentek meg e napon, velem baráti kezet szorítani, vagy a távolból üdvözlő leveleikkel emlékeztek meg rólam.

Hálát és köszönetet! . . . daczára annak, hogy, amint ők mondák: ők tartoznak ezekkel nekem. A tanár és tanítványok közötti viszonyt én kölcsönösnek tudom. Engedjék meg nekem, hogy ennek kifejtésére legkedvencebb tantárgyamból, a chemiából vett hasonlattal éljek. A vegytan egyik törvénye, hogy: „ha egyik anyag reagenziája a másiknak, ugy eme másik is reagenziája a maunak.“ A kölcsönhatásnak ezen törvénye éppen ugy fönnáll, sőt messzekihatóbban nyilvánul a léleknek, mint az anyagnak világában. Ha a tanár csak rideg előadója a tudomány-

nak, akkor rövid időn legszorgalmasabb tanítványában is kihál a kedv, — és ha a tanítványok csak hideg elfogadói az előadottaknak, az érdeklődés, a kutatás, az igaz meggyőződés lángoló vágya nélkül, akkor a legbuzgóbb tanári munkásság is csak ketes értékű eredményre jut. Hogy tanítványaimban a tudásra vágyó kedv meg ne laukadjon, arra befolyással lehettem én is igyekezéssel; de hogy tantárgyaimat — főleg azon időben, mikor régebbi tantervünk ezeknek magasabb színvonalon tanítását kívánta meg — sikeresen adhattam elő, erre ketségkivül ők sarkaltak engem e tantárgyak természetének különben is megfelelő buzgó érdeklődésükkel. Az egymásra való kölcsönhatásnak e szép viszonyában tarult föl előttünk a szellemi összeköttetésnek azon termékeny mezeje, nyílt meg az élénk közlekedésnek azon gazdag utvonala, mely tanári pályámon engem is nyereséghez juttatott. Ezért mondok hálát és köszönetet volt tanítványaimnak.

Most pedig hozzátok fordulok, a legkisebkekhez, mostani tanítványaimhoz! Ti álltok az én szívemhez legközelebb. És ez természetesen is. Hiszen tudvalevőleg a szülők is legkisebb gyermekeiket őrzik a legfőbb szeretettel. Az élet küzdelmes útjának javarésze immár mögöttem van; idősebb testvéreitek, a Bethlen-fótanodának régebbi tanulói, immár kiszállottak ez áldott édes anyának ápoló karjaiból s közülök nem egy e fótanodának dísz- és büszkeségeként immár fényes pályát futott meg életének delelő egén, sőt harcra edzett karjaikkal az ifjabbak is kiállottak már azon széles mezőre, melyet életnek nevezünk; de ti még gyöngék vagytok, nektek még itt van jó helyetek a mi feltő gondozásunk óvó szárnyai alatt. Nektek, s közületek az idősebbeknek még fokozottabb mértékben, itt kell előbb felöveznetek magatokat az erkölcsi erőnek es a tudományos világosságnak fegyvereivel azon nagy utra, melynek kiinduló pontja e tanoda küszöbénél kezdődik. A mi feltő szeretetünk igaz megnyugovással csak akkor bocsáthat titeket e küszöbön túl, amikor e fegyvereket már jól birjátok.

Azon szép üdvözlőeknek, melyekkel engem derék társaitok útján megtiszteltetek, viszonzásul egy tanácsot adok nektek. Bizonyára nem új ez előttetek. Sőt ugy hiszem, hogy még e tanév elején is, az édes szülői háztól elbucszva, hallottátok ezt derék atyátok és jó anyátoknak ajkairól. E tanács legyen egyedurúli utra valótok tanulóí rövid pályátokon és az élet hosszú útjában egyaránt!

Első sorban: legyetek becsületesek! mert a becsület vezérfénye nélkül a legnagyobb munkaszeretet, a legmélyebb tudományosság is könnyen bünös utakra viheti az élet homályos ösvényein czeltalan tévelygőt.

Másod sorban: legyetek szorgalmasak! mert a munkaszeretet melege nélkül a becsület egymagában soha sem lesz elég erős fegyver a ti kezetekben a lét küzdelmének nehéz harcmezéjén.

Növelje nagyra szívetek erejét, szítsa föl lángra értelmetek világát ez az én egyszerű kis tanácsadásom, melyet e szavakban foglalok most össze, hogy: „a becsületes szorgalmat mindig megáldja az Isten.“

És végre — kikhez legelőször kellett vala szólnom — hozzátok szólok most, mélyen tisztelt városi közönség! Kicsiny tanuló köröm óta tanodai ünnepélyeinket el nem tudtam volna képzelni a ti részvételek nélkül. Immár jó régen tartott rectori beszédeimben soha el nem mulasztottam volna megköszönni nektek azt, hogy e fótanoda örömeiben vagy gyászában egyaránt mindig szerető szívvel részt kívántatok venni. Majdum harmadfél századnak közös öröme és buja, jóléte és szenvedése szétszakíthatlan kapcsolak fűtek egybe e nemes várost és az ennek kebelén élő fótanodát. És ha olykor — perczekig talán — téves irányu kezek föl is zavarhatták a bekességnek tiszta forrásvizét: az egytve tartozásnak a hosszú mult termékeny talajában meggyökerezett erős szálai megint mindig új termő ágakat hajtottak és ez ágakon a kölcsönös szeretet üdítő harmatja hova-tovább mind újabb meg újabb virágot és gyümölcsöt fakasztott és fakasztani fog most és ezután még inkább, mint valaha.

Köszönöm, nagyon köszönöm, hogy e tanodai ünnepet, melynek tárgya különben ez uttal csak az én igénytelen személyem, mint annyi más fontosabb alkalmokor, becses jelenlététekkel emelni most sem mulasztottátok el.

És te, Bethlen-fótanoda! áldott édes anyja oly sok szegénysorsu tanulóknak! nevelője egyházunk, nemzetünk és hazánk anyji jelesének! folszentelt temploma erkölcsnek és tudománynak! te évszázadok vilárainak tűzpróbájában megtisztult szent intézet! „élj, növekedjél és virágozzál“ mind az időknek végtelenségéig!!!“

E gyönyörű és szépen előadott beszéd hatása alatt távozott a díszteremből a szép és nagyszámú közönség, az ifjuság pedig még lelkesen jó ideig eljenzett és énekelt alkalmi hazafias dalokat.

Estve 7 órakor a fótanoda ifjusága fáklyás zenével tisztelte meg tanárait. Az ifjuság a Bethlen-fótanodában gyülekezett és égő fáklyákkal a tűzoltó zenekar harsszóga zeneje mellett vonult fel Elekes Károly lakása elé; itt elhelyezkedett, a képezdei dalkör énekelt, majd Benkő Viktor VIII. o. t. üdvözölte a jubilánst. Elekes meghatottan válaszolt, meghallgatta a képezdei dalkör énekét, a tűzoltó zenekar serenadját és sokáig nézte az elvonuló ifjuság lelkes, szeretetteljes tüntetését.

A faklyásmenet után a fótanoda ifjuságának érkező termébe jött össze városunk számos előkelősége, polgára és ifjusága, az ünnepelt volt tanítványai, és nyolcz órakor a szépen feldíszített terem és a 100 személyre csinosan terített fehér asztalok minden egyes helyét elfoglalták az ünneplők. Élvezés fogadta az érkező Elekest, a főgondnoki kart és egy negyed 9 órakor már vígan csengett a pohár és a felszolgálók egész raja sürgött-forgott a teremben. Az első felköszöntőt a harmadik fogás után Zeyk Dániel főispán és főgondnok mondta az ünnepeltre, és ugyancsak ő reá a város polgárságának nevében a másodikok dr. Varró László polgármester. Váró Ferencz tanár szókötésével a fótanoda gondviselőit, vagy, mint rossz magyarsággal őket nevezik, a fótanoda gondnokait: br. Zeyk Józsefet, Zeyk Dánielt, Csató Jánost és br. Kemény Simont élteti. Nagy Lajos rektor professzor dr. Bartók György püspököt, br. Bánffy Dezsőt és az igazgatótanács tagjait köszönti fel. Fogarasi Albert az egyházakra, Székely Ödön a katonaság és csendőrségre, Fogarasi Béla dr. Varró polgármesterre és Nagy-Enyed polgárságára, Szilágyi Farkas a tisztviselőkarra, Lázár István Török Bertalan országgyűlési képviselőre, Szász Demokos VIII. o. t. Elekesre, Török Bertalan orsz. képviselő az ifjuságra, Fogarasi Béla Halmágyi kir. tanfelügyelőre, Gáspár János Elekesre, dr. Varró László Gáspár Jánosra mondtak igen szép és talpraesett felköszöntőket. Itten is egyike a legszébb felköszöntőknek az Elekes Károlyé volt, ki volt és jelenlegi tanítványait köszöntötte fel. Igen tetszett Farnos Dezsőnek alkalmi verse és zajos éljenzéseket aratott Benedek Károly alvinczi ev. ref. lelkes Elekes nejére és családjára monddott felköszöntőjével. Dr. Garda Kálmán igen elmésen a Bethlen-fótanoda és a város közötti egyetértést óhajtott. A díszes közönség a késő éjjeli órákig maradt együtt, Elekest távoztakor többen tanártársai közül otthonáig kísérték.

Csonka volna tudósításunk, ha külön nem emelnék ki Dán Jóska-t és nem dicsérnők meg e helyen is menüjét. Dán Jóska az ifjusági étkezde étke-adója, olyan pompás vacsorát adott, amely — bátran állíthatjuk — ritkítja pártját; minden egyes étel, sültjei, tésztái oly izletesek és kitünők voltak, hogy a legkényesebb izlést is kielégíthették. Derék, ügyes embernek és főleg kitünő szakácsnak és vendéglősnek bizonyult.

A szászvárosi ev. ref. Kun-kollégium ifjusága Abrudbányán.

Szept. 27-én tanulmányi utra, havasvidékünk látivalóinak megtekintésére rándult fel a havasok közé a Kun-kollégium ifjusága. Az esti 9 órakor érkező diákságot s a vezető tanárokat városunk apraja-nagyja érdeklődéssel várta.

A megérkezés után a készséggel — önként szállást adó — vendégfogadó házi urak maguk keresték diákjaikat, kik köszöntés után a város által adott vacsorára gyülekeztek a „Havasi vendéglő” nagytermében. A kedélyes vacsora rendezője G. Képes Ferencz valóságos önfeláldozó munkát fejtett ki, hogy a késői érkezés és a vacsora által igénybe vett idő után a diákok teljesen kipihenhessék magukat.

28-án a tanári kar lóháton, az ifjuság kürtök harsszóga közt katonai sorokban gyalog vonult a rómaiak által kiaknázott Csetátyéra s a verespataki Szentkereszti-bánya megtekintésére. Azt hisszük, úgy az egyik, mint a másik maradaudó benyomást tett az ifjuságra. E kirándulásból az ifjuság este 6 órakor tért városunkba, hol ismét szíves vendégszeretettel részesült.

Ez este G. Képes Ferencz vendégelt meg ismételen a Havasi vendéglő nagytermében. Bámulatra méltó az a szíveség, az az áldozatkészség, melyet Képes Ferencz, ki maga is személyesen kísérte kirándulásában az ifjuságot, kifejtett.

29-én az ifjuság a „Detonátá”-ra rándult ki kocsikon, hol a házi gazda szintén Képes Ferencz volt, ki itt is gondoskodott arról, hogy nyolczvan vendége ne csak a látni, de a harapni valókkal is ellátassék. Képes Ferencz egymagában — fáradhatatlan rendelkezésével, de főképpen áldozatkészségével — igazolta

azt, hogy a magyar embert a felekezetiesség nem választja el, s hogy az ifjuságot minden tekintet nélkül a jövő nemzedéknek kell tekinteni.

E kirándulásból, mely által egy természeti csoda örök emlékezetét szereztek meg a kirándulók, már négy órakor délután visszatért az ifjuság, hogy kipihenve magát az általa rendezett hangversenyen részt vehessen.

A hangverseny változatos műsorral este 8 órakor vette kezdetét. Zongora-rapszódját játszott Dósa Piroška, kiváló ügyességgel mutatva be művészetét; játéka hatását igazolja az a lelkes ujjazás, mely elől kitérnie nem lehetett.

Ezt követte az ifjuság több tagja által a „Szigetvári vértanúk”-ból előadott részlet, mi által az ifjuság elvevességét és ügyességét mutatta be az előadási képzettségnek.

A műsor harmadik pontja hegedű-duo volt, melyben Tankó Béla tanár és Scharcz Sándor VIII. o. tanuló Dósa Piroška k. a. zongorakíséréte mellett mutatták meg, hogy miként lehet egy estvét a közönség által elfelejtethetlenné tenni. Ugy látszik, a tanár ur és a kisasszony szenvedélyvel kezelik hangszereiket, legalább az elegáns játék, mely a fásult kebelben is képes eleven, fájó érzelmeket felidézni s mely most magával a magasba, majd a mélységbe visz, ezt igazolja

Francia szavaltat követte a hegedű-játékot, de megenged Nagy Lajos VII. oszt. t. barátom, én ehhez nem szólok. Előadása szép volt, tartalmát nem ismerem, a francia nyelvben járatlan vagyok.

A Medzny Jánosné és K. Képes Erzsike k. a. kettős énekét a Képes Ferencz né zongorakísérétevel méltán ismételtette a közönség. Tankó tanár ur hegedű-művészetéről és Dósa Piroška zongora-játékáról már megemlékeztünk. A hegedű-szóló még felejthetlenebbé tette az estét.

A műsor utolsó pontja előtt ügyesen monologizált ifj. Képes Ferencz VIII. oszt. tanuló.

Záradek Glücksel Reinhard né (zongora) „Büvös vadász”-ával gyönyörködtette a hallgatókat.

A kitünően sikerült hangverseny tényleg követte, mely éjjel után ért véget.

Meg kell jegyeznünk, hogy a hangversenyen többen is lehettek volna. Főképpen ott lehetett volna az ev. ref. presbitérium.

30-án reggel az ifjuság visszaindult Zalathua felé. Ma már bizonyára a legtöbb, a kirándulás emlékeit rendezve, kellemesebben gondol vidékünkre, mint a megkezdett tanórák kelemeire.

A tanári kar nevében az igazgató köszönte még Képes Ferencznek szívességét, és méltán, mert a kirándulás sikeréhez ő járult a legtöbbel.

Vegyes hírek.

— Lapunk t. olvasóit tisztelettel kérjük, hogy előfizetéseiket, valamint a hátralékokat a kiadóhivatalhoz sürgősen beküldeni sziveskedjenek.

— Október 6-ának megünneplése. 1900. október 6-án a Bethlen-főiskola gimnáziumi és képezdei ifjusága együttes ünnepet rendez az aradi 13 vértanú emlékére. Az ünnepély egyházi énekkel kezdődik, azután imádkozik Benkő Viktor VIII. g. t., a képezdei dalkar éneklő a „Hymnusz”-t, ezután Szalai Károlynak az „Az aradi Golgothán” cz. költeményét Magyar Gerő III. kép. Ezután következik Ferenczi Gábor IV. képezdesnek alkalmi beszéde. Az ünnepély második felét a képezdei dalkar kezdi meg „Gyász van szívem a magyarnak” cz. énekével, mire Demeter Béla VIII. g. t. beszédét mond. Ezután Pósa Lajosnak „Az aradi vesztőhelyen” című költeményét szavalja Demeter János VIII. g. t. Ismét a képezdei dalkar éneklő „Élj őseink hazája” cz. hazafias dalt, ezután Jokainak „A munkácsi rab” cz. megfelelő hangulatu novelláját elmondja Rakosi Ferencz IV. kép. Végül az ifjuság éneklő a „Szózat”-ot. Az ünnepély délután 3 órakor kezdődik a főiskola dísztermében.

— Veszedelmes tüzvész pusztított vasárnapra virradólag a m. kir. államvasutak nagyenyedi pályaudvarán. Az osztálymernoőség terjedelmes és nagy anyagkészlettel felszerelt raktárai egtek le porig. A hatalmas tüzet, mely minden valószínűség szerint gyújtogatásból eredett, hajnali 3 órakor vették észre a városban s azonnal jelezték a tűzoltó őrtanyán és a tűzoltók összes gépeikkel késedelem nélkül kivonultak, azonban csak a tűz lokalizálására szorítkozhattak, mert a fából épült sok gyúlékony anyaggal telített raktárak már lángban állottak s megmenthetők nem voltak, a tőszomszédban levő kovácsműhelyt azonban, mely szintén tüzet fogott, sikerült megmenteni. A tüzvész legnagyobb jelezték, mely alig tudott átjutni a tüztengeren. Fényes nappal, reggeli 8 óra volt, mire a nagy tűz véget ért,

mely körülbelül 8000 korona kárt okozott, mi azonban biztosítás révén megtérül.

— Nyári időjárás. Oly gyönyörű verőfényes meleg napok s csillagos ényhe esték járnak szeptember végén s október elején is, hogy júniusban sem kívánhatnánk szebbeket. 22—24 R. fokú hőmérséklet árnyékban az évek ily előhaladt szakában a ritkaságok közé tartozik s innen van, hogy lelkes szőlőbarátok és bor-szakértők nemcsak a szőlőnek teljes kiérését, hanem a nemesebb szőlőfajok megtöppedését s így asszabor készítésére is alkalmassá válását szeretik jóslgatni. S valljuk meg őszintén, hogy szavuk számos hívőre talál. Hiedelmüket eléggé támogatja a felhőtlen ég, a hőmérő mind merészebb felszökkenése, s a szépen fejlett hatalmas szőlőfartok kezdődő nemes roszdásodása.

— Hirdetmény. Alólirott városi tanács által felhivatnak mindazon cs. és kir. hadsereg és m. kir. honvédség állományába tartozó tartalékos katonák, valamint mindazon népfelkelők, kik folyó évben szemle-kötelezettség alatt állanak, hogy a nagyenyedi rendőrkapitányság hivatalos helyiségében az alább megnevezett napon pontosan az igazolványok előmutatása mellett jelentkezzenek, még pedig a m. kir. honvédség tartalékosai folyó év október hó 4-én reggel 8 órakor; a cs. és kir. hadsereg tartalékosai október 25-én reggel 8 órakor; a népfelkelők október hó 20-án reggel 8 órakor. A városi tanácstól Nagy-Enyed-n, 1900. szeptember 22-én. Dr. Varró László polgármester.

— Gyilkosság. Elmult vasárnapon este Tartarián, eddig még ismeretlen tettesek, agyonlőtték Suvajna Nikuláj I. Gerasim községi erdőpászort. Ez magában is szomorú tény, de még sajnálatosabb az, hogy Tartarián alig mulik el hét vérengzés nélkül s dacára ennek, illetékes helyen siket fűlekre találnak azok, kik e vérengző nép megfékezésére csendőrsőrt kérnek.

— Hirdetés. A nagyszebeni bábaképző tanfolyamon a közoktatási miniszter ur 10 ösztöndíjas és 10 ingyen lakással ellátott helyet létesített. A tanfolyam okt. 1-től február végéig tart. Jelentkezhetni október 1—15. közt a nagyszebeni igazgatóság nál keresztvelel és erkölcsi bizonyítvány bemutatása mellett. (Omer-utca 2712.) Az oktatás nyelve magyar, német és román. Pályázóknak bővebb felvilágosítást a városi főorvos nyújt. A városi tanácstól.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvény társaság könyvnyomdájában.

„Henneberg-selyem”

— csak akkor valódi, ha közvetlen tőlem rendel-tetik — fekete, fehér s színes. 45 krtól 14 ftt 65 krig méterenként. Mindenkinek postabér- és vámmentesen, házhoz szállítva! Minták posta fordultával küldetnek.

Henneberg G., selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben. (1)

Brády-féle
Mária-czelli
gyomorcsseppek

Fizethet a véglegre.

nagyszerűen hatnak, gyomorbajoknál nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: **étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújtság, savanyu felfőfőges, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.**

Hathatós gyógyszernek bizonyult **fejféjásnál**, amennyiben ez a gyomortól származott, **gyomortulterhelésnél** étellekkel és italokkal, **giliszták, májbajok és hámorrhoidáknál.**

Említett bajoknál a **Brády-féle Mária-czelli gyomorcsseppek** évek óta kitünőknek bizonyultak, amit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr, nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszerértára
Budapest, Király-utca 12. sz.

Bevásárlásnál határozottan Brády-féle „Mária-czelli gyomorcsseppek”-et kell kérni s szigorúan vigyázni kell a fenti védjegyre és aláírásra, valamint arra is, hogy a régi jó hírnévű valódi Brády-féle „Mária-czelli gyomorcsseppek” ára üvegenként 40 kr, dupla üvegekben 70 kr, míg a nem valódi és osekély értékű utánzatokat olcsóbb árban, többnyire 35 krtól ajánlják.

3—24 3188

Sz. 570—1900.
főisp.**Pályázati hirdetés.**

A kormányzatomra bízott Alsófehér vármegye **első aljegyzői állása** lemondás folytán üresedésbe jövén, ezen 2400 korona évi fizetés és 300 korona évi lakbér illetmények élvezetével egybekötött első aljegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok és felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt, életkorukat, családi állapotukat, eddigi alkalmaztatásukat és minősítésüket igazoló bizonylataikkal felszerelt folyamodványaikhoz **folyó évi október hó 15-ig** annál is inkább terjesszék be, mert a később beérkező folyamodványukat figyelembe nem veve.

Alsófehér vármegye főispánjától.

Nagy-Enyed, 1900. szeptember hó 30 án

Zeyk Dániel,
főispán.

3228 1—3

Alsófehér vármegye alispánjától.

Sz. 14267—1900.
alisp.**Pályázati hirdetés.**

Az Abrudbánya rendezett tanácsu városban ürességben levő **polgármesteri állásra**, mely állás 2800 korona évi fizetéssel van javadalmazva, ezennel pályázatot hirdetek, és felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy életkorukat, családi állapotukat, eddigi alkalmaztatásukat és minősítésüket kiűntető okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket hozzám **folyó évi október hó 31-ig** annál is inkább betejesszék, mivel a később beérkező kérvények nem fognak figyelembe vételni.

Nagy-Enyed, 1900. szeptember 28 án.

Csató János,
kir. tanácsos, alispán.

3227 1—1

Sz. 570—1900.
főisp.**Pályázati hirdetés.**

A kormányzatomra bízott Alsófehér vármegye verespataki járásában a **járási főszolgabírói állás** elhalálozás folytán üresedésbe jövén, ugy ezen 2600 korona évi fizetés, 400 korona évi lakbér, 400 korona évi uti átalány illetményekkel egybekötött, valamint választás folytán esetleg üresedésbe jövő egy **szolgabírói állásra**, mely 1800 korona évi fizetés, 300 korona évi lakbér illetményekkel van egybekötve, ezennel pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, kik ezen állások

valamelyikére pályázni óhajtának, hogy szabályszerűen felszerelt, életkorukat, családi állapotukat, eddigi alkalmaztatásukat és minősítésüket igazoló bizonylataikkal felszerelt folyamodványaikhoz **folyó évi október hó 15-ig** annál is inkább terjesszék be, mert a később beérkező pályázatokat figyelembe nem veve.

Alsófehér vármegye főispánjától.

Nagy-Enyed, 1900. szeptember hó 30 án.

Zeyk Dániel,
főispán.

3229 1—3

A

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugyár Részvénytársaság
a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe ajánlja, hogy a főterem levő üzlethelyiségében

könyvkereskedést

rendezett be, melyben egy a helybeli, mint a vidéki iskolákban használt **tankönyvek** és **iskolai szerek** eredeti bolti áron kapkátók. Továbbá elfogad megrendeléseket bárhol megjelenő és bármily nyelvű **könyvek, díszművek és folyóiratokra** s azokat a legpontosabban teljesíti. Együttal felhívja a közönség szíves figyelmét gazdagon berendezett

papír-, rajzeszköz- és írószer-raktárára,
melyben e nemű cikkek nagy választékban igen jutányos áron szerezhetők be. Ugyanitt fogadtatnak el megrendelések modern felszerelésű

könyv- és könyvnyomdai műintézete,
könyvkötészete, valamint dobozgyára

részére. 18—? 3081

Esemény
a magyar
irodalomban!

NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET

A NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET
azért eseménye a magyar irodalomnak, mert az első teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő világtörténelem.

A NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET
megjelenésével minden más világtörténeti mű elavult és értéktelenné vált.

A NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET
az élet biblijája és nélkülözhetetlen mindenkié, a ki művelt ember akar lenni.

A NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET
az a mű, melyből az egyén, a család, a társadalom hazaszeretést és összetartást tanul.

A NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET
fejleszti a műveltséget, táplálja a tudást, nemesebbé a lelket.

A NAGY KÉPES VILÁGTÖRTÉNET
briliáns stílusával és pompás illusztrációival nemcsak tanít, hanem oktatható gyönyörködtet is és a legnagyobb szellemi élvezetet nyújtja.

**AZ EGYETEMES TÖRTÉNELEM
KLASSIKUS KÖNYVE, A LEG-
GAZDAGABB TÖRTÉNELEM!
KÉPTÁR**

Ötvenkét kötetben

Eddigél három kötet jelent meg. — Négyhavonként jön egy-egy kötet

Bővebbet a prospektus, melyet mindenki ingyen kap.

A teljes mű ára 192 korona.

Szerkeszti a legkiválóbb magyar írók közreműködésével:

Marczali Henrik

Megrendelhető
3 koronás csekély havi részletfizetésre

rendelőlap segítségével, mely kivágandó és levelezőlapra ragasztva, hozzáunk be kellküldendő.

Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság
Budapest VIII., Üllői-ut 18.

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságtól Budapestben a

Nagy Képes Világtörténet

című művet 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul véve, hogy eddigél három kötet jelent meg s a további kötetek 4 havonként jelennek meg. Kötelezem magam a társaság pénztárába Budapestben a szállítástól kezdve 3 koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve nincsen. Az esetleg elmaradó részeket költségemre postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára esedékessé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és fizetési arányában szállítandók.

Név:

Kelt:

Állás:

V. 81. sz. 11—12 2075